ସତ୍ୟ କ'ଣ? - ସଂଖ୍ୟା ପାଞ୍ଚ

ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା

Jeff Pippenger
2023-09-11

ସାତ ଗର୍ଜନର ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ, ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଇତିହାସରେ ଅଛୁ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଯେ ରହସ୍ୟର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସେହି ଇତିହାସ କରୁଥିଲା, ସେହି ଇତିହାସ ଆସି ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଗୁପ୍ତ ରହିଥିଲା। ଏହା ସେହି ସମୟ, ଯେତେବେଳେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା, "ସତ୍ୟ"ର ଆତ୍ମା, ଯେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଯୋହନ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ବୋଲି କହିଥିଲେ, କାରଣ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ସତ୍ୟ। ଏହା କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ଯେ "ସତ୍ୟ" ଶବ୍ଦଟି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସ୍ୱଭାବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏବଂ ଏହା କେବଳ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷାବିଦଙ୍କ ଉଦ୍ଘାଟନ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯେ ଇବ୍ରୀୟ "ସତ୍ୟ" ଶବ୍ଦଟି ସମଗ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏପରି ଗଭୀର ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି। ବରଂ, ଏହା ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଲୌକିକତା ମଧ୍ୟ, ଯାହା ବୁଝାଯାଇଲେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବାର ଚାବି ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ ସମଗ୍ର ବାଇବେଲକୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଘାଟନ କରେ। କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେମାନେ ସେଥିରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବାକୁ, ଶୁଣିବାକୁ ଓ ପାଳନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ଅଟେ।

ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି "ସତ୍ୟ"କୁ ଚିହ୍ନିପାରିବେ ଏବଂ ତାହା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବେ, ସେପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଆବଶ୍ୟକ। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବୁଦ୍ଧିଗତ ଭାବେ "ସତ୍ୟ" ଶବ୍ଦକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ "ସତ୍ୟ"କୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ହେବ। ତାହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁଭବର ଅଂଶ କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଏହି ବାକ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚାଏ ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି। "ସତ୍ୟ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଥିବା ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ବିଷୟରେ ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁସନ୍ଧାନର ଆରମ୍ଭିକ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲେ ହିବ୍ରୁ ପଣ୍ଡିତମାନେ, ଯେମାନେ "ସତ୍ୟ" ଶବ୍ଦର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସ୍ୱଭାବ୍ ଏବଂ ବାଇବେଲରେ ତାହାର ବ୍ୟବହାରକୁ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯେ "ସତ୍ୟ" ଶବ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଗତ ବୁଝାମଣା ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯାଇଛି।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ସହିତ ବାକ୍ୟକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ—ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀସୂଚକ ସତ୍ୟ—ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ "ତେଲ" ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ପରିଭାଷାକୁ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ କରେ, ଏବଂ ବରଙ୍କ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଥିବା କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ମଧ୍ୟ।

ଏକ ପ୍ରତୀକର ସାଧାରଣତଃ ଏକାଧିକ ଅର୍ଥ ଥାଏ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତୀକ ଯେଉଁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ତାହାର ଅର୍ଥ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବା ଉଚିତ୍। ଶବ୍ଦଟିର ବ୍ୟାକରଣ-ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ପରିଭାଷା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଶବ୍ଦଟି ଯେଉଁ ଐତିହାସିକ କାଳସୀମାରେ ଲିଖାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଆଧାରରେ ଏହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଏହି ଦୁଇଟି ପଦ୍ଧତିକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ମାନେ "ସତ୍ୟ"କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି। ଏକ ପ୍ରତୀକ ଯେଉଁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୁଏ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମାରେ, ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ "ତେଲ" ଶବ୍ଦଟି, "ତେଲ" ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ମିଳେ ସେହି ଅଂଶର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, କମ୍ ସେ କମ୍ କିଛି ଭିନ୍ନ ବିଷୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। କାହିଁକି ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀର କୁମାରୀମାନେ ତେଲର ଅଧିକାରୀ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ତେଲର ଅଧିକାରୀ ନୁହନ୍ତି?

> "ଏକ ଜଗତ ଅଛି ଯାହା ଦୁଷ୍ଟ ତାରେ, ପ୍ର ତାରଣାରେ ଓ ଭ୍ର ମରେ, ମୃତ୍ୟୁ ର ଛାୟାର ସ୍ୱ ୟଂ ଅନ୍ଧ କାରରେ ପଡ଼ି ରହିଛି,—ନିଦ୍ର ିତ, ନିଦ୍ର ିତ। ସେମାନଙ୍କ ୁ ଜାଗ୍ର ତ କରିବା ପାଇଁ କାହାଙ୍କ ଆତ୍ମ ା ବେଦନାଭାରାକ୍ର ାନ୍ତ ହେଉଛି? କେଉଁ ସ୍ୱ ର ସେମାନଙ୍କ ୁ ପହଞ୍ଚ ିପାରିବ? ମୋର ମନ ଭବିଷ୍ୟ ତ୍ ଦିଗକୁ ବହି ନେଇଯାଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଙ୍କେ ତ ଦିଆଯିବ, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତ ି; ତାଙ୍କ ୁ ସାକ୍ଷ ାତ୍ କରିବାକୁ ବାହାରିଯାଅ।' କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ନିଜ ଦୀପଗୁଡ଼ିକର

> ପୁନଃପୂରଣ ପାଇଁ ତେଲ ଲାଭ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିଥିବେ, ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେରିରେ ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ତେଲଦ୍ୱାରା ଯାହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଚରିତ୍ର ହସ୍ତାନ୍ତରଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। ସେହି ତେଲ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଧର୍ମିକତା। ଏହା ଚରିତ୍ରର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଚରିତ୍ର ହସ୍ତାନ୍ତରଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। କେହି ମନୁଷ୍ୟ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜ ପାଇଁ ପାପର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳଙ୍କରୁ ଶୋଧିତ ଏକ ଚରିତ୍ର ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ହେବ।" Bible Echo, May 4, 1896.

ମୂର୍ଖ କନ୍ୟାମାନେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ସଙ୍କଟରେ ସଫଳ ହେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଚରିତ୍ରର ଅଧିକାରିଣୀ ନୁହନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତେଲ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଉପମାରେ ଥିବା ତେଲ ହେଉଛି ସେହି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଶୁଣିବା, ପଢ଼ିବା ଓ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ।

> "ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୀପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଭିଷିକ୍ତମାନେ, ଆବରଣକାରୀ କେରୂବ ଭାବରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଏକଦା ଶୟତାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ପରିବେଷ୍ଟିତ କରି ରହିଥିବା ପବିତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ନିରନ୍ତର ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି। ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ସେହି ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରତୀକ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଦୀପଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଗାଣ କରି ରଖନ୍ତି, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ମିଟିମିଟି ନ କରୁନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଭି ନଯାଆନ୍ତୁ। ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ପବିତ୍ର ତେଲ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଢାଳାଯାଉନଥାନ୍ତା, ତେବେ ଅଶୁଭ ଶକ୍ତିମାନ୍ମାନଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରହିଥାନ୍ତା।"
>
> "ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଈଶ୍ୱର ଆମ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହୁଁ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଅସମ୍ମାନିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହିପରି ଆମେ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ, ଯାହାକି ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଢାଳିବାକୁ ଚାହୁଁଆନ୍ତି, ଯେଣେକି ତାହା ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଉ। ଯେତେବେଳେ ଏହି ଡାକ ଆସିବ, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଯାଅ,' ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ତେଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରିରାଖିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପରି ଦେଖିବେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଭିତରେ ସେହି ତେଲ ପାଇବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଧ୍ୱଂସସ୍ଥଳୀ ହୋଇଯାଏ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଏ, ଯଦି ଆମେ ମୋଶାଙ୍କ ପରି ବିନୟ କରି କହୁ, 'ତୁମ ମହିମା ମୋତେ ଦେଖାଅ,' ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ ହୃଦୟମାନଙ୍କରେ ଭରିଯିବ। ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ଆମ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯିବ। 'ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ପରାକ୍ରମଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି।' ଧର୍ମସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦୀପ୍ତିମୟ କିରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଜଗତରେ ଆଲୋକରୂପେ ଦୀପ୍ତିତେଜସ୍ୱୀ ହୁଅନ୍ତି।" Review and Herald, July 20, 1897.

"ତେଲ" ହେଉଛି ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ପୁନର୍ବାର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ ଅଟେ। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଯେମାନେ ତେଲ ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ହୋରେବର ଗୁହାରେ ମୋଶା ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେପରି ଭାବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। କିନ୍ତୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯଦି ଆମେ "ମୋଶା ଯେପରି କରିଥିଲେ" ସେପରି ନିବେଦନ କରିବାକୁ ହୁଏ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ତାଙ୍କର "ମହିମା" "ଦେଖାନ୍ତୁ," ତେବେ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ହେବ, ଯିଏ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା। ଯଦି ଆମେ ଏପରି କରୁ, ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଓ ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳି ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଧର୍ମିକତା ଗ୍ରହଣ କରିବୁ। ଯଦି ଆମେ ଏହା ଭାବୁ ଯେ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଚରିତ୍ର ପାଇଁ ନିବେଦନ କରିପାରିବୁ—ଯେପରି ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ପରମ୍ପରା ଓ ଆଚାର-ବିଚାର ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏଭଳି କରାଯିବା ଉଚିତ—ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଆମେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ, ତେବେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ପ୍ରତାରଣା କରୁଛୁ। ତାଙ୍କର ଧର୍ମିକତା ଆମ ପାଖକୁ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ" ମାଧ୍ୟମରେ ପହଞ୍ଚାଯାଏ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ସେହି ଦୁଇଜଣ ଅଭିଷିକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କର ଧର୍ମିକତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଉତ୍ତ ର ଦେଇ ତାଙ୍କ ୁ କହିଲି, ଏହି ଦୀପାଧାରର ଡାହାଣ ପାଶ୍ୱ ର୍ରେ ଓ ତାହାର ବାମ ପାଶ୍ୱ ର୍ରେ ଥିବା ଏହି ଦୁଇଟି ଜିତଗଛ କ'ଣ? ପୁଣି ମୁଁ ଉତ୍ତ ର ଦେଇ ତାଙ୍କ ୁ କହିଲି, ଏହି ଦୁଇଟି ଜିତଶାଖା କ'ଣ, ଯେଉଁମାନେ ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ର୍ ନଳୀ ଦ୍ୱ ାରା ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ର୍ ତେଲ ଖାଲି କରୁଛନ୍ତ ି? ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତ ର ଦେଇ କହିଲେ, ଏମାନେ କ'ଣ, ତୁମେ ଜାଣୁ ନାହିଁ କି? ମୁଁ କହିଲି, ନାହିଁ, ମୋର ପ୍ର ଭୁ। ତେବେ ସେ କହିଲେ, ଏମାନେ ସେହି ଦୁଇ ଅଭିଷିକ୍ତ ଜନ, ଯେମାନେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ଅଛନ୍ତ ି। ଜଖରିୟ 4:11–14.

"ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଁଡ଼ି ରହୁଥିବା" ସେହି ଦୁଇ "ଅଭିଷିକ୍ତଜନ" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛନ୍ତି।

> "ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଆହୁରି ଘୋଷଣା କରନ୍ତି: 'ଏମାନେ ସେହି ଦୁଇଟି ଜିତବୃକ୍ଷ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦୁଇଟି ଦୀପାଧାର।' 'ତୁମ ବାକ୍ୟ,' ଗୀତକାର କହିଲେ, 'ମୋର ପାଦ ପାଇଁ ଏକ ଦୀପ, ଏବଂ ମୋର ପଥ ପାଇଁ ଏକ ଆଲୋକ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:4; ଗୀତସଂହିତା 119:105। ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।" The Great Controversy, 267.

ଆମେ ଯେଉଁହେଉନାହିଁ ଜଖରିୟାଙ୍କର କିମ୍ବା ଯୋହନଙ୍କର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ବିଷୟକ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଚାର କରୁ, ଉଭୟ ସାକ୍ଷ୍ୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ସେହି ସଂପ୍ରେଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ-ସନ୍ଦେଶ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ ଅଟେ। ପିତାଠାରୁ, ପୁତ୍ରଙ୍କୁ, ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ, ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ, ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀକୁ। ଯେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମାନବଜାତିଙ୍କ ସହ କହନ୍ତି, ସେହିଥି ଏକ ମୂଳଭୂତ ବୁଝାମଣା, ଯାହାକୁ ସେ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି। ଏହା ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ—ଉଭୟର ଉପସ୍ଥାପନାରେ ଥିବା ଜୋର ସହ ସମନ୍ୱିତ ଅଟେ।

ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ମିଲରଙ୍କଠାରେ କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ହେବ। ସେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନର "ପିତା" ଥିଲେ, ଯାହା ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାର ପରିଭାଷାରେ ଏହାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ପୁତ୍ର ରହିବ। ସେ "ମିଲରାଇଟ୍" ନାମରେ ପରିଚିତ ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ଏକ ପ୍ରକାର ପାଷାଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ। ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ବାଇବେଲୀୟ ନିୟମମାନଙ୍କର ଏକ ସମୁଚ୍ଚୟକୁ ସଂଗଠିତ କରିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲେ। ସେହି ନିୟମମାନେ ଦେବଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ସଂପ୍ରେଷଣର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହାକୁ ମିଲରଙ୍କ ପିଢ଼ିର ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ମୂର୍ଖ ଲାଓଡିସୀୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ଧାରଣ କରି ରହିବେ କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନୀ ଫିଲାଦେଲଫିୟ ହେବେ ବୋଲି ଚୟନ କରିଥିବା ପରି, କେବେ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା କେବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ପିତା ଭାବରେ, ସେ ଏକ ଏମନ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନର ପୂର୍ବରୂପ ଅଟନ୍ତି, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରିବ; ଏବଂ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନର ସନ୍ଦେଶ-ବୋଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ବିଶେଷ ବାଇବେଲୀୟ ନିୟମମାନଙ୍କ ଏକ ସମୁଚ୍ଚୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ସେହିପରି ଦୃଢ଼ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ କରିବ, ଯେପରି ମିଲରଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା। ଦେବ କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗତକାଲି, ଆଜି ଓ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାନ।

> ମୋର ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭଲ ଦାନ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାନ ଉପରୁ ଆସେ, ଏବଂ ଜ୍ୟୋତିମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅବତରଣ କରେ; ଯାହାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳତା ନାହିଁ, କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନର ଛାୟା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ। ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ ଦେଲେ, ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରଥମ ଫଳ ହେବା। ଯାକୁବ 1:16–18।

ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜ୍ମ ର ଆରମ୍ଭ କାଳରେ କିମ୍ ବା ତାହାର ଶେଷକାଳରେ, ତେଲ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତୀକିତ ହୋଇଥିବା ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଆତ୍ମ ାର ସନ୍ଦେ ଶଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ ୀଙ୍କ ମାଧ୍ ମରେ ପ୍ରେ ରିତ ହୁଏ। ଆରମ୍ଭ ରେ, ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ସମୟରେ, ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ ୀ ଥିଲେ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମ; ଏବଂ ଶେଷକାଳରେ ସେମାନେ ହେଲେ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ଆତ୍ମ ା। ଏହି କାରଣରୁ ଯୋହନ, ଯିଏ ତଦନ୍ତ ାତ୍ମ କ ବିଚାରର ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ

ଜନମାନଙ୍କର ଶେଷାବସ୍ଥାକୁ ସର୍ବାଧିକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି, ସେ ପାତ୍ମୋସ୍ ଦ୍ୱୀପରେ ଥିଲେ।

> ମୁଁ ଯୋହନ, ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଇ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କ୍ଲେଶ, ରାଜ୍ୟ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟରେ ସହଭାଗୀ, ମୁଁ ପାତ୍ମୋସ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଦ୍ୱୀପରେ ଥିଲି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:9.

ପାତ୍ମୋସର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଏହାକୁ ସୂଚାଏ ଯେ ଯୋହନ ନିର୍ଯାତିତ ହେଉଥିଲେ। ବାଇବେଲ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ସେ ନିର୍ଯାତିତ ହେଉଥିଲେ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ଶେଷ ଦିନର" ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଯାତନାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ରାସ୍ତାଘାଟରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ, ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଆନନ୍ଦ ପାଳନ କରନ୍ତି। ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ହେଲେ ଏଲିୟା ଏବଂ ମୋଶା। ସେମାନେ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେମାନେ ହତ୍ୟା କରାଗଲେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ।

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ନିଜ ଇତିହାସ ବିଷୟରେ ଯେତେ କହିଛନ୍ତି, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି; ଏହିପରି, ଯଦି କେବେ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହୁଛି, ତେବେ ସେହି ପୁସ୍ତକ ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ, ଯେଉଁଠାରେ ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସମାପ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚେ। ତେଣୁ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ "ବାର୍ତ୍ତା" ଥିବ, ଯାହା ହତ ହେବ, ଏବଂ ତାହାପରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରଟି ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବର ଇତିହାସକୁ ଚିତ୍ରିତ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହା ଅଧିକ ସରାସରି ଭାବରେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆକ୍ରମଣକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ମିଲରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଚ୍ଛାୟିତ ହୋଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଆନ୍ଦୋଳନ ସେହି ଆକ୍ରମଣକୁ ଭୋଗ କଲା ଏବଂ July 18, 2020 ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରଟି ଅନୁଯାୟୀ, ସେହି ଆକ୍ରମଣ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉପରକୁ ଆସିଥିବା ପଶୁ ଦ୍ୱାରା କରାଯିବ।

> ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ନିଜମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିବେ, ସେତେବେଳେ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଦ୍ଭୂତ ପଶୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିବ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୃତଦେହ ସେହି ମହାନଗରର ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ି ରହିବ, ଯାହାକୁ ଆଧାତ୍ମିକ ଅର୍ଥରେ ସଦୋମ ଓ ମିଶର ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ମଧ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:8, 9।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ "ଅତଳ କୂପ" ଶୟତାନୀ ଶକ୍ତିର ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "'ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିବେ [ସମାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି]।' ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଚଟ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରିବାକୁ ଥିବା ସମୟ 1798 ମସିହାରେ ଶେଷ ହେଲା। ସେମାନେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତାରେ ନିଜମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତି ସମୀପକୁ ପହଞ୍ଚୁଥିବାବେଳେ, 'ଅତଳ ଗହ୍ୱରରୁ ଉପରକୁ ଆସୁଥିବା ପଶୁ' ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା। ୟୁରୋପର ଅନେକ ଜାତିରେ କଳିସିଆ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଶତାବ୍ଦୀଧରି ପାପାସୀର ମାଧମରେ ଶୟତାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଶୟତାନୀ ଶକ୍ତିର ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାଶ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି।" The Great Controversy, 268.

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ତଳହୀନ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଆସୁଥିବା ତିନୋଟି ଶକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି; ପ୍ରଥମେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୯, ପଦ ୨ ରେ ଇସଲାମ; ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଉଛି ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧, ପଦ ୮ ରେ ଫରାସୀ ବିପ୍ଳବର ନାସ୍ତିକତା; ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ହେଉଛି ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭, ପଦ ୮ ରେ ଆଧୁନିକ ରୋମ। ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା "new manifestation" ଯାହା କେବଳ ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ନୁହେଁ, ବରଂ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ମଧ ଆକ୍ରମଣ କରିବ, ସେହିଟି ହେଉଛି ନକଲି Midnight Cry ର ନକଲି ଜାଗରଣ, ଯାହା "Woke-ism" ନାମରେ ପରିଚିତ। Woke-ism "ଶୈତାନୀ ଶକ୍ତିର ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାଶ" କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକୁ

ବର୍ତ୍ତମାନର ଜେସୁଇଟ ବିରୋଧୀଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ଏବଂ ଯାହାକୁ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ଜାତିସଂଘର ରାଜନୈତିକ ନେତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଉଦାରପନ୍ଥୀ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ଏବଂ RINO-Republicans ସହ ଯୁକ୍ତ ଡିମୋକ୍ରାଟିକ ପାର୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚାର କରାଯାଉଛି; ସେମାନେ କିମ୍ବା ତାହାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ସମଲିଙ୍ଗୀ ସମୁଦାୟର ବିକୃତ ଜୀବନଶୈଳୀର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଭିନ୍ନତାର ପ୍ରଚାରକୁ ଅନୁମତି ଦିଆନ୍ତି, ଯାହା ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ ରେ "Sodom" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ। ଏହି ତିନୋଟି ଶକ୍ତିହିଁ ଜଗତକୁ Armageddon ଦିଗକୁ ନେଇଯାଏ, ଏବଂ ସେମାନେ "Egypt" ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯାହା ନାସ୍ତିକତା ଓ ସାଂସାରିକତାର ପ୍ରତୀକ। ଫରାସୀ ବିପ୍ଳବର ଅନାର୍କିର ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ସ୍ଥାପିତ ଏହି ତିନୋଟି ଶକ୍ତିର ଆଉ ଏକ ଉପାଦାନ—ଯାହା ମିଶି ହୋଇଛି ସେହି ବସ୍ତୁକୁ, ଯାହାକୁ Sister White "evil confederacy" ବୋଲି କହନ୍ତି—ସେଗୁଡ଼ିକ ସିଧାସଳଖ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ Woke-ism କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରେ କିମ୍ବା ତାହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ। Woke-ism ହେଉଛି ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଜାଗରଣର ଶୈତାନୀ ନକଲ। ଏହି ବିଷୟସମୂହରେ ଆମ ପାଖରେ ଅଧିକ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଆମେ ସେହି ରାସ୍ତାରେ ହୋଇଥିବା ହତ୍ୟାର ପରିଣାମକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା।

ଏବଂ ତଦୁପରି, ପ୍ରିୟ ପାଠକ, ଦୟାକରି ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ପାର୍ଟିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ମୋର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ। କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ପ୍ରତି ମୋର କିଛିମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ। ମୁଁ କେବଳ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର, ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ ଏବଂ ପାପାସୀ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗତିଶୀଳତାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛି। 1798 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରସ୍ପର ସମାନାନ୍ତର ଭାବେ ଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗକୁ ଆମେ ସରାସରି ଆଲୋଚନା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେହି ଗତିଶୀଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯିବ।

ଶୈତାନୀୟ 'ୱୋକ୍-ଇଜ୍ମ', ଯାହା ଏକ ନକଲି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହିଟି ପ୍ରକୃତ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକ ପୂର୍ବରୁ ଆସେ; ଏବଂ ପ୍ରାମାଣିକ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ସମୟ ପୂର୍ବରୁ, ଯେମାନେ ରାସ୍ତାଘାଟରେ ହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଶେଷରେ ମୂର୍ଖ କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ଏକରେ ପରିଣତ ହେବେ। ଆମର ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ବିନାଶର ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଗାଠିରେ କିମ୍ବା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭଣ୍ଡାର ପାଇଁ ଗାଠିରୂପେ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯିବାର ସମୟକାଳ ଏବେ ଉପସ୍ଥିତ।

ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ, ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ନିରାଶା ପ୍ରତି ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କଲେ, ଏହିପରି ସୂଚିତ କରୁଛି ଯେ ବିଳମ୍ବର ସମୟକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର ପୂର୍ବରୁହିଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯିରେମିୟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବାକୁ ଚୟନ କରିପାରୁ, ଏବଂ ସେ କେବଳ ଆମ ପାଖକୁ ଫେରିବେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆସନ୍ତା ସଙ୍କଟରେ ଯେବେ ଆମେ ତାଙ୍କର ମୁଖପାତ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବୁ, ସେବେ ସେ ଆମକୁ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଭୟଙ୍କରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପିତଳରେ ଘେରା ଏକ ପ୍ରାଚୀର କରିଦେବେ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟବିନ୍ଦୁରେ ଯୀଶୁ ଆମକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି। ଏହାହିଁ ଯୋହନଙ୍କ ସେହି ଚାରିଟି ଅଧ୍ୟାୟର ଗୁରୁତ୍ୱ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି।

ତେଲ ହେଉଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା; ଏହା ଚରିତ୍ର ଓ ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ହେଲେ "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା।" ଯେପରି ଈଶ୍ୱର ଜଗତକୁ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ ସେ ନିଜର ଏକମାତ୍ର ଜାତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ଯୀଶୁ ନିଜ ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱରୂପକୁ ବଳିଦାନ କରି, ସେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ମାନବତାକୁ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ନିଜର ଅଂଶ ଭାବେ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେପରି ଏହି ସମୟକାଳରେ ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦିଆଯାଇଛନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ଆମ ସହିତ ଚିରକାଳ ରହିବେ।

> ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର, ତେବେ ମୋର ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କର। ଏବଂ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି, ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ ଦେବେ, ଯେପରି ସେ ସଦାକାଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବେ; ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା; ଯାହାଙ୍କୁ ଜଗତ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖେ ନାହିଁ, ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜାଣେ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

ଅନାଥ ଛାଡ଼ି ଯିବି ନାହିଁ: ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ।ନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବି। ଯୋହନ 14:15–18।

ମାନବମାନଙ୍କ ସହ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସିବାକୁ ଚୟନ କରିବାରେ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଏହି ବଳିଦାନ, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରୟୀର ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବଳିଦାନ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଅଟେ। ଯେପରି ଆତ୍ମାଙ୍କର ଏହି ବଳିଦାନ—ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ମତି—ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେହିପରି ଏହି ବିଶେଷ ଇତିହାସରେ "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା"ଙ୍କର ଆଗମନ ଏହାକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେ କେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶୋକିତ କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ମୋଚନର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଅଛ। ଏଫିସୀୟ 4:30.

ସେହି ଇତିହାସରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୂରଣ ହୁଏ—ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଇତିହାସ—ଆତ୍ମା ଆମ ମଧ୍ୟରେ "ସଦାକାଳ" "ବାସ କରିବେ।" ସୁସମାଚାରର ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଅନୁଗତ ହେଲେ, ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ "ମୋଚନର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ" ହେଲେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କେବଳ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯିବାର ସମୟ ପ୍ରତି ଅଗ୍ରଦର୍ଶନ କରାଏ। ଇଫିସୀୟମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ, ଯେମାନେ ମୋଚନର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ, ସେମାନଙ୍କୁ "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ" "ଦୁଃଖିତ" କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିପରୀତ ରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦୁଃଖିତ କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ନିରାଶାର କାଳରେ ଆମ ପାଖକୁ "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା," ଅର୍ଥାତ୍ "ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା"ଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ଆମ ଉପରେ ନିଜର ମୁଦ୍ରା ରଖିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେହି ମୁଦ୍ରା ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ, ବିଶେଷକରି ବିଶ୍ରାମବାରର ଆଜ୍ଞାକୁ, ପାଳନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ସେହି ଦିନ ଯେଦିନ ଯୋହନ ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହା ସେହି ବିଷୟ ଯାହା ଶୀଘ୍ରେ ସମସ୍ତ ଜଗତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି।

ରବିବାରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, କାରଣ ସେହିଠାରେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ—ଉଭୟଙ୍କର ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହେବ; ଏବଂ ସଙ୍କଟକାଳରେ ଚରିତ୍ର କେବେ ଗଢ଼ାଯାଏ ନାହିଁ, ସେ କେବଳ ପ୍ରକାଶ ପାଏ। ଏହି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟମାନଙ୍କ ସହିତ, ଲାଓଦିକିଆର ମନୋଭାବରୁ ଫିଲାଦେଲଫିଆର ମନୋଭାବକୁ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସମସ୍ୟା ହେଉଛି, ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ପାଇଁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଏହାକୁ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠାର ସହିତ ବୁଝିବା ଯେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଲାଓଦିକିଆବାସୀ ଥିଲୁ; କାରଣ ଲାଓଦିକିଆବାସୀ ଭାବେ ଆମର ପ୍ରମୁଖ ଆତ୍ମିକ ମନୋଭାବ ହେଉଛି ଯେ ସବୁ କିଛି ଠିକ୍‌ଠାକ୍ ଅଛି, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ସବୁ କିଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ। ସେହି ମନୋଭାବକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଏହା ସେହି ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଯାହାକି ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁଠାରୁ ପୃଥକ କରିବାକୁ ହେବ।

"ଯେପରି ସହଜରେ ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଲଲାଟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବେ—ଏହା କୌଣସି ଏମିତି ମୁଦ୍ରା କିମ୍ବା ଚିହ୍ନ ନୁହେଁ ଯାହା ଦେଖାଯାଇପାରେ, ବରଂ ସତ୍ୟରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ସ୍ଥିରତା, ବୁଦ୍ଧିଗତ ଓ ଆତ୍ମିକ—ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଡାଙ୍ଗାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ—ଯେପରି ସହଜରେ ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇ କମ୍ପନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ, ସେହି କମ୍ପନ ଆସିବ। ପ୍ରକୃତପକ୍ଷରେ, ଏହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇସାରିଛି; ଦେବଙ୍କ ବିଚାରବିଧିମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶ ଉପରେ ଆସିପଡ଼ିଛନ୍ତି, ଆମକୁ ସତର୍କବାଣୀ ଦେବା ପାଇଁ, ଯେଣୁ ଆମେ ଯାହା ଆସୁଛି ତାହା ଜାଣିପାରିବୁ।" Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.

ଯୀଶୁ ଯେ "ସାନ୍ତ୍ୱ ନାଦାତା" ବିଷୟରେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ର ତିଜ୍ଞ । କରିଥିଲେ, ସେହିଜଣ ନିରାଶାର ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱ ନା ଦିଅନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ରେ ପଥପ୍ର ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଏବଂ "ସତ୍ୟ ରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ବସିବା" ଦ୍ୱ । ହିଁ ଆମେ ମୋହରିତ ହୁଅଁ। ଏହି ସମୟରେ ଯେ "ସତ୍ୟ " ଭିତରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ବସିବାକୁ ଥିବେ, ସେହି "ସତ୍ୟ " ହେଉଛି ସେହି ସତ୍ୟ ଯାହା ଅନୁଗ୍ର ହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଅନାବୃତ ହୁଏ, କାରଣ "ସମୟ ସନ୍ନିକଟ।" ସେହି ସତ୍ୟ ହେଉଛି ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ସଂରଚନା, ଏବଂ ସେହି ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ସେହି

ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ। ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ସେହି ସମୟରେ ନିଜ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ଯେତେବେଳେ ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ "ସତ୍ୟ" ଅନାବୃତ ହେବ। "ସତ୍ୟ"ର ଅନାବରଣ ହିଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ମୋହରିତ କରେ।

ରବିବାରୀୟ ଆଇନ ସମୟରେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ଜାତିମାନଙ୍କର କମ୍ପନ ଘଟି ଜାତୀୟ ବିନାଶର ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଲଲାଟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର "ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ" ଅଟେ, ଯାହା ଆଉ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିବାକୁ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିହିତ। ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଏବେ ପଢ଼ାଯିବା, ଶୁଣାଯିବା, ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରଧାନ ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯଦି ଆମେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁ।

> ଯୁଦା, ଇସ୍କାରିଓତୀୟ ନୁହେଁ, ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, କେମିତି ଏହା ହେବ ଯେ ଆପଣ ନିଜକୁ ଆମ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଜଗତ ପାଖରେ ନୁହେଁ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ସେ ମୋର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବ; ଏବଂ ମୋର ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବୁ, ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆମର ନିବାସ ସ୍ଥାପନ କରିବୁ। ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ମୋର କଥାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣୁଛ, ସେଟି ମୋର ନୁହେଁ, ବରଂ ଯିଏ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି ସେହି ପିତାଙ୍କର। ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଇଥିବାବେଳେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିଛି। କିନ୍ତୁ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା, ଯିଏ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଯାହାଙ୍କୁ ପିତା ମୋର ନାମରେ ପଠାଇବେ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିଖାଇବେ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଛି, ସେସବୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣକୁ ଆଣିଦେବେ। ଯୋହନ 14:22–26.

ଯେମାନେ ଖୋଲାଯାଉଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହା ଯେ, ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ଆମକୁ "ସମସ୍ତ ବିଷୟ" "ଶିଖାଇବେ" ଏବଂ ଯୀଶୁ "ତୁମମାନଙ୍କୁ" ଯାହା କିଛି କହିଛନ୍ତି, ସେସବୁ "ଯାହା କିଛି" ବିଷୟ ଆମ "ସ୍ମୃତିକୁ" ଆଣିଦେବେ। ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏମାଉସର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ପରେ ଏଗାରୋଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏମାଉସର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଉପରୁ ତାଙ୍କର "ଧରି ରଖାଯାଇଥିବା" ହସ୍ତକୁ ହଟାଇଦେଲେ ଏବଂ ପରେ ଏଗାରୋଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ "ବୁଝାମଣା"କୁ "ଖୋଲିଦେଲେ", ଯେପରି ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ "ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବୁଝିପାରିବେ", ସେତେବେଳେ ସେ "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" ବାସ କରୁଥିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନିରାଶାରୁ ଫେରିବେ, ନିଜମାନଙ୍କର ଲାଓଦିକିଆ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରିବେ ଏବଂ "ସତ୍ୟ"କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା" ଆମକୁ "ସମସ୍ତ ବିଷୟ" ଶିଖାଇବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ କଥାକୁ ଆମ "ସ୍ମୃତିକୁ" ଆଣିଦେବେ। ସେ ଆମକୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିଖାଇବାବେଳେ, ପୂର୍ବତନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ ସ୍ମୃତିକୁ ଆଣିଦେବା ଯେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେହିପରି ସେ "ଆଗାମୀ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ" ମଧ୍ୟ "ଆମକୁ ଦେଖାଇବେ"।

> ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି; ମୁଁ ଚାଲିଯାଇବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପକାରକ; କାରଣ ମୁଁ ଯଦି ଚାଲିନଯାଏ, ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି ପ୍ରସ୍ଥାନ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବି। ଏବଂ ସେ ଆସିଲେ, ପାପ ବିଷୟରେ, ଧର୍ମିକତା ବିଷୟରେ, ଏବଂ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ଦୋଷୀ ପ୍ରମାଣ କରିବେ; ପାପ ବିଷୟରେ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋ'ପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି; ଧର୍ମିକତା ବିଷୟରେ, କାରଣ ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆଉ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହାଁ; ବିଚାର ବିଷୟରେ, କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଅଧିପତି ବିଚାରିତ ହୋଇଛି। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ମୋର ଆଉ ଅନେକ କଥା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବହନ କରିପାରୁନାହାଁ। କିନ୍ତୁ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା, ଆସିଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପରିଚାଳିତ କରିବେ; କାରଣ ସେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ କହିବେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେ ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହି କଥାହିଁ କହିବେ; ଏବଂ ଆଗକୁ ଯାହା ଆସିବ, ସେହି ସମସ୍ତ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ। ସେ ମୋତେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବେ; କାରଣ ସେ ମୋରୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ। ଯୋହନ 16:7–14।

ଏହି ସମୟରେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ଆମକୁ "ସତ୍ୟ" ମଧ୍ୟରେ "ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ" କରିବେ, "ସମସ୍ତ ବିଷୟ" ଆମକୁ "ଶିକ୍ଷା" ଦେବେ, ଯାହାରେ "ଆଗାମୀ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ" ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ; କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ କହିବାକୁ "ଅନେକ କଥା" ଅଛି। ସେହି କଥାଗୁଡ଼ିକ—ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମ "ସ୍ମରଣ" ରୁ ହେଉ, "ଆଗାମୀ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ" ହେଉ, କିମ୍ବା ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମକୁ କହିବାକୁ ଥିବା ଅନେକ "କଥା" ହେଉ—ଏହି ସବୁ ହିଁ ଆସନ୍ତା ସଙ୍କଟ ପାଇଁ ଆମକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରେ। ଏହା ଏପରି କରେ, କାରଣ ତାଙ୍କର ସତ୍ୟ ତାଙ୍କର ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେ ଆସନ୍ତା ସଙ୍କଟର ପୂର୍ବରୁ ଆମକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କେବେ ଘଟିଥିବା ସବୁଠାରୁ ମହାନ ନିର୍ଯାତନାର କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ସଚେତନ ହେଉ। ସେହି ନିର୍ଯାତନା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଅତୀତରେ ଆମେ କହିଥିବା କଥାମାନ ଓ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସ୍ମରଣ କରାଯିବ ଏବଂ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିକୃତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ଆମ ବିରୋଧରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ। ତଥାପି, ଏଜିକିଏଲ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବିଦ୍ରୋହ ବିରୋଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ରୂପେ ଆମେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ।

> ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେ କଥା କହିଥିଲି, ତାହା ସ୍ମରଣ କର—ଦାସ ତାହାର ପ୍ରଭୁଠାରୁ ବଡ଼ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ଯଦି ମୋତେ ନିର୍ଯାତନା ଦେଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଯାତନା ଦେବେ; ସେମାନେ ଯଦି ମୋର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ମୋର ନାମ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରିବେ, କାରଣ ଯିଏ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି ସେହିଁଙ୍କୁ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ମୁଁ ଯଦି ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିନଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ହୋଇନଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ କୌଣସି ଆବରଣ ନାହିଁ। ଯେ ମୋତେ ଘୃଣା କରେ, ସେ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରେ। ମୁଁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କରିନଥାନ୍ତି, ଯାହା ଅନ୍ୟ କେହି କରିନାହାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ହୋଇନଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନେ ମୋତେ ଓ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ଘୃଣା ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏହିପରି ଘଟିଛି, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ—ସେମାନେ ନିର୍ବ୍ୟାଜରେ ମୋତେ ଘୃଣା କଲେ। କିନ୍ତୁ ସହାୟକ ଆସିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବି, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା, ଯିଏ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବାହାରିଆସନ୍ତି, ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ। ଯୋହନ 15:20–26.

"ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା," ଯିଏ "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା," ସେ "ସତ୍ୟ" ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ "ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ।" ଏବଂ "ସତ୍ୟ" ହେଉଛନ୍ତି ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା, ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ, ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଅନ୍ତ। ଏବେ ଯାହାର ମୋହର ଖୋଲାଯାଉଛି, ସେହି ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ହେଉଛି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ବାର୍ତ୍ତା। July 18, 2020 ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରିଣାମରେ ଯିରିମିୟ ଏକ ଉଦାହରଣ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଯେ ଆମେ ସେହି ଜଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାକୁ ଚୟନ କରିପାରିବୁ, ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ଆମକୁ ପ୍ରେମ କରିଥିଲେ। ସେହି ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ କରିବାରେ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ଅଧମରୁ ପୃଥକ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଆମର ଅଛି। ଯଦି ଆମେ ଭୟ ଏବଂ କମ୍ପ ସହିତ ନିଜ ମୋକ୍ଷ ସାଧନ କରିବା ସହ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା, ତେବେ ଆମେ ମୋହରାଙ୍କିତ ହେବୁ ଏବଂ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ସର୍ବାଧିକ ମହାସଙ୍କଟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବୁ। ଏହା ସହିତ ଆମକୁ ସେହି ଇତିହାସ ଅନୁଭବ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ, ଯାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ, ରାଜାମାନେ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ପୁରୁଷମାନେ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ।

ଯେମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଫେରିବେ, ସେମାନେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନରୁ ପ୍ରସ୍ରବିତ ହେଉଥିବା ଆଲୋକରେ ଚାଲିବେ," ଏବଂ "ଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ନିରନ୍ତର ସମ୍ପର୍କ ରହିବ," ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଆରମ୍ଭିକ ପଦରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିବା ସେହି ସଂଯୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ।

> "ଏହି ଜଗତର ସମସ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି। ସମସ୍ତେ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଯାଇନାହାନ୍ତି। କେତେକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ; କାରଣ ଯୋହନ ଲେଖୁଛନ୍ତି: 'ଏଠାରେ ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଧରିରଖନ୍ତି।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:12। ଶୀଘ୍ରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେବା ନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୟଙ୍କର ଭାବେ ଚାଲିବ। ଶୀଘ୍ରେ ଯାହା କମ୍ପିତ ହୋଇପାରେ ସେସବୁ କମ୍ପିତ

ହେବ, ଯେପରି ଯାହା କମ୍ପିତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ସେସବୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିପାରେ।"

"ଶୈତାନ ବାଇବେଲର ଏକ ପରିଶ୍ରମୀ ଛାତ୍ର ଅଟେ। ସେ ଜାଣେ ଯେ ତାହାର ସମୟ ସ୍ୱଳ୍ପ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଘ୍ନିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ। ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମହିମା ଏବଂ ଅତୀତର ନିର୍ଯାତନାମାନଙ୍କର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଏକତ୍ର ମିଶିଯିବ, ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସଜୀବ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁଭବ କିପରି ହେବ, ତାହାର କୌଣସି ଧାରଣା ଦେବା ଅସମ୍ଭବ। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ଆଲୋକରେ ଚାଲିବେ। ଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ନିରନ୍ତର ଯୋଗାଯୋଗ ରହିବ। ଏବଂ ଶୈତାନ, ଦୁଷ୍ଟ ଦୂତମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ପରିବେଷ୍ଟିତ ହୋଇ, ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ଦାବି କରି, ସମ୍ଭବ ହେଲେ ନିର୍ବାଚିତମାନଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ଠକାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ନିଜମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ମିଳିବ ବୋଲି ଭାବିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଶୈତାନ ସେହି ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ନକଲ କରିବ ଯାହା କରାଯିବ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ ଲୋକମାନେ ନିର୍ଗମ 31:12–18 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଚିହ୍ନରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ପାଇବେ। ସେମାନେ ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟ ଉପରେ ନିଜମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଦୃଢ଼ କରିବେ: 'ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି।' ଏହିଯେ ଏକମାତ୍ର ଭିତ୍ତି, ଯାହା ଉପରେ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇପାରିବେ। ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରବିହୀନ ଏବଂ ଆଶାବିହୀନ ହେବେ।"

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସକମାନେ ବିଶେଷକ୍ରମେ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ୍ ଚିହ୍ନିତ ହେବେ, କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିର ଚିହ୍ନ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଭକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଦାବିର ସାକ୍ଷ୍ୟ। ଦୁଷ୍ଟମାନେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ମାରକକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ଓ ରୋମର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ୍ ଚିହ୍ନିତ ହେବେ। ଏହି ସଂଘର୍ଷର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମସ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଜଗତ ଦୁଇଟି ବଡ଼ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ ହେବ—ଏକପଟେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି; ଅନ୍ୟପଟେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ଚିହ୍ନକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ଯଦ୍ୟପି କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ—'ଛୋଟ ଓ ବଡ଼, ଧନୀ ଓ ଦରିଦ୍ର, ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ଦାସ'—ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଶକ୍ତିକୁ ଏକତ୍ର କରିବେ, ତଥାପି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:16। ପାଟ୍ମୋସର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦ୍ରଷ୍ଟା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି—'ଯେମାନେ ପଶୁ ଉପରେ, ତାହାର ପ୍ରତିମା ଉପରେ, ତାହାର ଚିହ୍ନ ଉପରେ ଏବଂ ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ଜୟଲାଭ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବୀଣା ଧାରଣ କରି କାଚର ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ,' ଏବଂ ସେମାନେ ମୋଶା ଓ ମେଷ୍ଟାର ଗୀତ ଗାଉଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 15:2।

"ଭୟାନକ ପରୀକ୍ଷା ଓ ସଙ୍କଟଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି। ଯୁଦ୍ଧର ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀର ଗୋଟିଏ ଶେଷରୁ ଅନ୍ୟ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାତିଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରୁଛି। କିନ୍ତୁ ଯେ ସଙ୍କଟକାଳ ଆସୁଛି, ତାହାର ମଧ୍ୟରେ—ଏମିତି ଏକ ସଙ୍କଟକାଳ, ଯେପରି କୌଣସି ଜାତି ରହିଥିବା ସମୟରୁ କେବେ ହୋଇନଥିଲା—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ଲୋକମାନେ ଅଚଳ ହୋଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବେ। ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ସେନାବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ପରାକ୍ରମରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବେ।" Testimonies, volume 9, 15–17.

ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି *Testimonies*, ଖଣ୍ଡ ନଅର ଏକ ଅଧ୍ୟାୟର ସମାପ୍ତିଭାଗ, ଯାହା ଏଗାରୋତମ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ; ଏହାକୁ ନଅ-ଏଗାରୋର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରେ। ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଏହାର ଶୀର୍ଷକ ଆସୁଥିବା ବରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଟେ, ଏବଂ ହବକ୍କୂକଙ୍କ ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ସହ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରୁ ପୌଲ ହିବ୍ରୀ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଥିବା ପଦଟି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭଭାଗ ସେହି ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି ଯାହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଚୁକ୍ତିର ଦୁଇଟି ଫଳକକୁ, ଯାହା Adventism ର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହାର ଶୀର୍ଷକ ହେଉଛି "ଶେଷ ସଙ୍କଟ," ଯାହା ଶେଷ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚଧ୍ୱନିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷଭାଗ ଆରମ୍ଭଭାଗ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମତିରେ ଅଛି, କାରଣ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟେ—ଅନ୍ତିମ ସଙ୍କଟକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ।

"ଅନୁଚ୍ଛେଦ 1—ରାଜାଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ"

“ଅତ୍ୟଳ୍ପ ସମୟ ପରେ, ଯିଏ ଆସିବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବେ, ଏବଂ ବିଳମ୍ବ କରିବେ ନାହିଁ।” ହିବ୍ରୁ 10:37।

“ଶେଷ ସଙ୍କଟ”

“ଆମେ ଶେଷକାଳରେ ବାସ କରୁଛୁ। ଶୀଘ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଉଥିବା ସମୟର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଘୋଷଣା କରୁଛି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ନିକଟ। ଯେ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ବସବାସ କରୁଛୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଗମ୍ଭୀର ଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା କ୍ରମେ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ପୃଥିବୀରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ହେଉଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅବହେଳା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାମାରୀ ଓ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତିତ ହେଉଛି। ଭୂମି ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ଘଟୁଥିବା ବିପର୍ଯ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକ, ସମାଜର ଅସ୍ଥିର ଅବସ୍ଥା, ଯୁଦ୍ଧର ଆତଙ୍କସୂଚକ ସଙ୍କେତଗୁଡ଼ିକ ଅଶୁଭ ସୂଚକ। ସେଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ପରିମାଣର ଆସନ୍ତା ଘଟଣାମାନଙ୍କର ପୂର୍ବାଭାସ ଦେଉଛି।” Testimonies, volume 9, 11.

ଯିରେମିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ “ମୁଖ” ହେବାର ଉଚ୍ଚ ଆହ୍ୱାନକୁ ଯଦି ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଫେରିଆସୁ, ତେବେ ଆମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୀଘ୍ର ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ସର୍ବାଧିକ ମହାନ ସମାଗମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବୁ।

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶା ଓ ସାହସର କଥାମାନେ ମଧ କହିଲେ। ସେ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବ୍ୟାକୁଳ ନ ହେଉ; ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ମୋତେ ମଧ ବିଶ୍ୱାସ କର। ମୋର ପିତାଙ୍କ ଗୃହରେ ଅନେକ ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି; ଯଦି ତେଣୁ ନ ଥାନ୍ତା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହିଥାନ୍ତି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଉଛି। ଆଉ ଯଦି ମୁଁ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ପୁଣି ଆସିବି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିଜ ପାଖକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି; ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ଅଛି, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ ରହିପାରିବ। ଆଉ ମୁଁ କେଉଁଠିକୁ ଯାଉଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ଏବଂ ସେହି ପଥକୁ ମଧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ।’ ଯୋହନ 14:1–4। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଜଗତକୁ ଆସିଥିଲି; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସିଛି। ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବି, ସେତେବେଳେ ମଧ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଜଗତକୁ ଆସିଥିଲି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାର। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସହକାର କରିବା ପାଇଁ ମୋର ପିତା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି।

“‘ସତ୍ୟ, ସତ୍ୟ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଁଛି, ଯେ ମୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ମୁଁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଁଛି ସେ ମଧ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ଏବଂ ଏହାଠାରୁ ମଧ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ କରିବ; କାରଣ ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି।’ ଯୋହନ 14:12। ଏହାଦ୍ୱାରା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅର୍ଥ ଏହା ନ ଥିଲା ଯେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତର ପ୍ରୟାସ କରିବେ; ବରଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ପରିମାଣ ଅଧିକ ବିସ୍ତୃତ ହେବ। ସେ କେବଳ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରି ଏହା କହିନଥିଲେ, ବରଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ ଅଧୀନରେ ଯାହା କିଛି ଘଟିବ ସେ ସବୁକୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରିଥିଲେ। ‘ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ଆସିଲେ,’ ସେ କହିଲେ, ‘ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବି, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା, ଯିଏ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତି, ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ; କାରଣ ଆରମ୍ଭରୁ ତୁମେମାନେ ମୋ ସହିତ ରହିଆସିଛ।’ ଯୋହନ 15:26, 27।”

“ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ପୂରଣ ହେଲା। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅବତରଣ ପରେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ପ୍ରେମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ କହିଥିବା କଥା ଓ ଅର୍ପଣ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନାଦ୍ୱାରା ହୃଦୟଗୁଡ଼ିକ ଗଳିଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ କହୁଥିଲେ; ଏବଂ ସେହି ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବରେ, ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ।” Acts of the Apostles, 21, 22.